

ся случи да видимъ нѣколко пѫти и отблизу живостнѣтъ и поучителнѣтъ впечатлѣнія, които произвожда върхъ зрителитъ искуското му представеніе на сцената, за опытъ просто ный преведохмы свободничко на българскій тази хубава комедія, като да може, невинна, смѣшина, и поучителна каквато е тя, да ся прочита отъ всички съ плодъ, па и да ся представя съ полза въ наши-тѣ новоустроени училищни, читалищни и градски театри, които, преди всичко, иматъ нужда, за успѣхътъ си, отъ добра умственна храна, каквато е опа-зи, която даватъ превъходни нѣкои съчиненія благовъсно избрани отъ чистата поетическа и драматическа ливада на съобщата книжевностъ.»

Това бѣхмы писали въ 33-ий брой на Вѣкъ отъ минувата година (24. авг.)

Обстоятелства, независящи отъ на-шата воля, ни накараха да отложимъ и до днесъ туряніето подъ печатъ на тази книжска, за която смы зели съ время еще и потребното позволеніе отъ правителството.